

המקורבים

גליון שבועי לזנכי הישיבות בני התורה
המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
גליון א' פרשת בראשית התשע"ט

מתווך עילית ||| זדשות המקורבים

הילולת רבינו הקדוש הנמ"ח בקהילת "חניכי הישיבות – נצח ישראל" מודיעין עילית

הילולת רבינו הקדוש הנמ"ח ביחד עם הילולת הגאון מוילנא זיע"א שע"י קהילת "חניכי הישיבות – נצח ישראל" מודיעין עילית, כאשר הסעודה נערכת ברוב פאר בסוכתו של הרה"ח ר' שלמה בן שושן הי"ו. זו כבר מסורת של שנים ע"י קהילת חניכי הישיבות לערוך את הילולת רבינו הק' ביחד עם הילולת הגאון מוילנא זיע"א, כאשר ההילולא מתחילה לקראת השקיעה ביום ההילולא של רבינו הק' שיום פטירתו בי"ח תשרי ונמשך לתוך הלילה להילולת הגאון מוילנא שיום פטירתו חל בי"ט תשרי, כאשר הסעודה נערכת ברוב פאר בסוכתו של הרה"ח ר' שלמה בן שושן הי"ו הפועל רבות בכל עניני רבינו הק' בקרב עולם הישיבות.

על החלק התורני והמוזיקלי גם יחד ניצח הרה"ח ר' שמואל שטרן שליט"א ראש מוסדות "נחלי נצח" שהוא בעצמו בוגר הישיבות הליטאיות, וכבר שנים רבות בני הקהילה מזמינים אותו לשיעורים הנפלאים המשלבים בתורת רבינו, מצד אחד את ההבנה והלמדנות הישיבתית, ומצד שני את המוזיקה החדשנית שנותנת לתורת רבינו והסיפורי מעשיות גוון של התחדשות שמגיעה וחודרת עד עמקי הנפש של בני דורנו, כאשר השמחה פורצת ללא גבולות, לאח"כ בני הקהילה שמעו מאת הרה"ח ר' ילון יצחקי שליט"א סיפור התקרבות וסיפורי מופת על צדיקי הדור.

* * *

רשמים עזים מהכינוס המרכזי של ארגון "הקבצו" שהתקיים בעיר בית שמש ביום שלישי כ"ה תשרי התקבצו אברכים רבים לכינוס מרכזי מטעם ארגון 'הקבצו' המהווה בית רוחני לבני תורה מקורבים – אל אולם ברסלב שבשכונת קנה בושם שבבית שמש כשהנושא העומד לביורר כעת הוא: קירוב



כל מי שנכח שם, הרגיש את זה במוחו: אש. אש בוערת. אישו של רביה"ק. עשרות רבות של אברכי משי שהתקבצו לכינוס המיוחד, יודעים לומר פה אחד שלכזאת לא ציפו. כינוס איכותי שכזה עם תוכן רב ואמיתי שכזה – אינם זוכרים כבר זמן רב, אם בכלל.

ביום שלישי האחרון, איסרו-הג של שמחת תורה, התקבצו אברכים רבים – בני תורה מקורבים עם חסידים ותיקים – לכינוס מרכזי מטעם ארגון 'הקבצו' [שעל ידי ארגון 'נעשה ונשמע']. המהווה בית רוחני לבני תורה מקורבים – אל אולם ברסלב שבשכונת קנה בושם שבבית שמש, כשהנושא העומד לביורר כעת הוא: קירוב.

לשם כך הובאו למעמד רבנים חשובים ומשפיעים שידם רב להם בקירוב רחוקים וקרובים, ה"ה: הר"ר רפאל כץ, יו"ר ארגון הבית היהודי במזרח הרחוק, הר"ר דן לוינון, מחבר סדרת 'פאר הליקוטים' לליקו"מ בעיון ומראשי ארגון 'הרה דעה' לקירוב הציבור הד"ל, הר"ר דוד גבירצמן, יו"ר ארגון 'כיסופים' ומגדולי 'מקרבי הקרובים' בדורינו, והר"ר דן טוימקין, ומגדולי המחנכים המתמחים בטיפול בנוער נושר.

דברי פתיחה חמים נשמעו מפי הרה"ח ר' ישראל מאיר גלינסקי יו"ר הארגון הפועל ללא לאות לקירוב בני התורה, בדבריו הרחיב על המצב הקשה של עקבתא דמשיחא מחז, ועל התקווה הגדולה מאידך על ידי האור של רבינו. לאחריו נשא את המשא המרכזי הר"ר רפאל כץ, יו"ר ארגון הבית היהודי במזרח הרחוק, כשהוא מרחיב בדבריו לבאר את דרכי הקירוב הקונבנציונליים והמקובלים שעל ידי ארגוני הקירוב הרבים, והטעויות הכרוכות בכך, ולעומת זאת באר את דרכי הקירוב על פי משנת רבינו, שמוכיח את עצמו במאת האחוזים.

ב'סיפור התקרבות' מיוחד במינו שיתף את הציבור הרה"ח ר' ישראל מאיר סמילו הי"ו, כשהוא ממחיש את תלאות דרכו, מהמצוינים של ישיבת מיר המעטירה, אל חבורת מאירת עיניים הברסלבאית, כאשר מנוע החיפוש מאיץ את דרכו בכל שלב.

שיאו של המעמד היה כאשר התנסו לפאנל מיוחד ארבעת המשפיעים האמורים העוסקים בקירוב רחוקים וקרובים, וענו בגילוי לב על שאלות אקטואליות רבות שהועלו לפתחיהן. בין השאר, התייחסו לשאלות כמו: האם קירוב שייך לכולם, מניין יודעים כיצד לפעול ומה עם 'קשטו עצמך תחילה'. על קירוב ליהדות וקירוב לברסלב וכו'. כמו"כ תורה נ"ט נידונה בהרחבה, וכמובן תורה רפ"ב והדרכים היוצאים ממנה – עלו ונידונו שוב ושוב.

להלן ציטוטים קצרים מדבריהם: הר"ר רפאל כץ: אנו נמצאים בזירת פיגוע, ולא שייך בכלל לחשוב ולדון אם מוטל עלי להציל. בפרט כשיודעים מרפאות כאלו שעוהים במאה אחוז. הר"ר דן לוינון: כמו בכל נושא – עלינו להשליך את מה שחשבנו עד היום, ולקבל את דברי רבינו, שהזהיר בצורה ברורה שעל כל אחד לעסוק בקירוב נפשות. הר"ר דוד גבירצמן: 'קירוב' הוא חלק בסיסי בכל המערכת של עבודת ה', ולא עומד כמשהו נפרד שמתאים רק לאנשים מיוחדים. הר"ר דן טוימקין: קירוב זה לא רק להפוך אותו לבעל תשובה אלא בעיקר לבנות אצלו את כל הבסיס הפנימי, וזה אפשרי רק על ידי דרכו של רבינו, ובעיקר על ידי 'אזמרה'.

המעמד נחתם בתחושת סיפוק עמוקה, כשהשתתפים כולם נשארים עם טעם של 'עוד' ומצפים בכליון עיניים לכינוס הבא.

לבר המערכת |||

בשבה ובהודיה לך' יתברך זוכים אנו לראות ביציאת הגליון הראשון של 'המקורבים' לרבינו הקדוש הנ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה רבנו מוהר"ן זיע"א.

זה כבר לא סוד וגם לא חידוש שלרבינו הקדוש מתקרבים אנשים מכל העדות והחוגים, זה 'תופעה' שקיימת כבר למעלה ממאתיים שנה, תופעה שכבר מזמן חצתה את גבולות-הטבע...

זר לא יבין זאת...

מה מביא יהודי מקהילה כזו או אחרת לחפש לו צדיק וכי חסרים צדיקים בקהילתו הוא, והתשובה היא: אכן, לא אלמן ישראל ואין דור יתום, אבל יש את ה'צדיק, בה"א הידיעה הלא הוא ה'צדיק יסוד עולם' שעליו עומד ומושתת העולם, בו כלולות כל נשמות ישראל, אצלו – כל אחד מרגיש בבית! (ומי שעדיין לא הרגיש זאת – שיסע לאומן!).

ולכן, רבים מעובדי ד' הכוספים לפנימויות בעבודתם, התפצים להתחיות בחיות-אלוקית בדור זה בו "החושך יכסה ארץ" – מוצאים את הפצם דווקא תחת כנפי הנשר הגדול, בו מוצאים הם את שאהבה נפשם.

אך לא רק. מעלתו של הצדיק היא שאורו מגיע ומתפשט למרחקים ואפילו ליהודי הכי רחוק השם 'רבי נחמן' אומר משהו. וכך בדור מיוחד זה הרצף נסיונות ונפילות אין-ספור, חודרת ההכרה כי אין מנוס אלא להתחבר למעגלי ההתחזקות והשמחה של רבי נחמן בן שמחה... מעגלים שוודאי יביאו אותנו אל הגאולה השלמה...

* * *

גליון זה יוצא-לאור בחסד ד' ובעזרתו, לאחר ציפיה ממושכת וכיסופים מרובים.

הרגשנו, שבכדי להתעלות בצוואת ובדיבוק חברים נצרך גליון שבועי המאיר באופן תדירי את עבודת כל שבוע.

ועל-כן אנו מודים לכותבי המאמרים הנפלאים, ומברכים אותם שיפוצו מעינותיהם חוצה!

חברים יקרים! הגליון הוא של כולנו ועל-כן נשמח לקבל תגובות \ מאמרים \ עדכונים וכו'!

"רק תחזיקו עצמכם יחד אזי תהיו אנשים כשרים!"

מערכת 'המקורבים'

השיעורים הקבועים!!

יום	חודש תש"ן חשוון	הדף היומי מנחות	משנה ברורה עמוד היומי 'ידרש'	ליקוטי מוה"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ה	העמוד היומי בזה"ק תיקוני הזוהר
ז	כז	נד	חזרה	פג:	קנה	ח.
א	כח	נח	שכח, ג	פד:	קנו	ח:
ב	כט	נט	שכח, ד-ז	פע:	קנז	ט.
ג	ל	ס	שכח, ה-יב	פה:	קנח	ט:
ד	א	סא	שכח, יג-טז	פח:	קנט	י.
ה	ב	סב	שכח, יז-יח	פח:	קס	י:
ו	ג	סג	חזרה	פח:	קסא	יא.

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוה"ן, חלק ראשון, תורת ד.

הקדמה

במדור זה נעסק בלימוד ה'פנימיות' של פרשת השבוע – על פי משנתם של גדולי הדורות בתורת הפנימיות; הוזהר הקדוש, האריז"ל, הבעש"ט ומהר"ן מברסלב.

מקובל, שהספר 'אור החיים' הקדוש, הוא פירוש של 'הוזהר הקדוש והאריז"ל' על פרשת השבוע, והספר 'קדושת לוי' הוא פירוש של הבעש"ט על פרשת השבוע.

ועל כן נשתדל בעז"ה בכל פרשה, להתמקד בנושא אחד מתוך הפרשה; נתחיל ללמוד אותו מחלק הפשט, על פי רש"י והרמב"ן זיע"א, ומתוך כך ניגש אל הפנימיות – על פי האור החיים, והקדושת לוי, עד לעובדא ולמעשה – על פי ליקוטי מוהר"ן ו/או ליקוטי הלכות. ובעז"ה נראה עין בעין כיצד הדברים משתלבים זה בזה ונבנים זה על גבי זה, כאריח על גבי לבנה.

וידי נועם ה' אלוקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה דינו כוננהו.

* * *

בראשית – מאמר סתום

פרשת בראשית באופן כללי – היא פרשה שכולה סוד. הפסוקים העוסקים בבריאת העולם – הם הפסוקים היסודיים ביותר מחוץ, שעליהם מושתתים כל יסודות האמונה, ומאידך – הם הפסוקים הנסתרים והגבוהים ביותר, שאנו מצויים שלא לחקור אחריהם אלא לקבלם באמונה פשוטה.

בדברי הגר"א (בפירושו לספרא דצניעותא) מבואר שכל הפרטים שיש בעולם, דומם צומח חי ומדבר – לפרטי פרטיהם, נרמזים בתורה שבכתב מ'בראשית' עד 'לעיני כל ישראל', וכולם נרמזים בקיצור בפרשת בראשית בעצמה, וביותר קיצור בפרשת בריאת העולם [עד 'לעשות'], ובקיצור גדול בפרשה ראשונה [עד 'יום אחד'], ובתמצית ממש בתיבת 'בראשית'. [וכעין זה בשיחות הר"ן (אות ש"ו): "כל התמונות והצורות של כל בני אדם, כולם נכללים בתיבת אדם הנאמר בתורה 'נעשה אדם'... וכן תיבת בהמה וחיה וכו' הנאמר במעשה בראשית, בזה התיבה גם כן נכלל כל התמונות של כל בהמה וחיה, וכן שאר הנבראים"].

נמצא אם כן שתיבת 'בראשית' היא התיבה הסתומה ביותר – שהיא שורש כל התורה והעולם. ואכן תיבה זו מתבארת בפנימיות התורה בשבעים דרכים, ועליהם מיוסדים שבעים תיקוני הוזהר - שהם היסודות של כל פנימיות התורה והעולם, ובעז"ה ננסה לעשות 'נגיעה' בסוד תיבה זו.

* * *

אמרו חז"ל "בעשרה מאמרות נברא העולם" (אבות ה', א), כלומר, עשר פעמים נאמר בפרשת בריאת העולם תיבת 'ויאמר' ועל ידי זה נבראו כל הדברים שבעולם. ובגמרא (ר"ה לב), הקשו 'ויאמר – תשעה הוי' [כי רק תשעה פעמים כתוב 'ויאמר']. ומיישב 'בראשית נמי מאמר הוא' [והוא המאמר העשירי]. נמצא שתיבת 'בראשית' היא אחד מעשרה מאמרות, ומחמת שלא נכתב בו בפירושו 'ויאמר' הוא נקרא 'מאמר סתום' (כמבואר בזה"ק, ומרומז בדברי הגמרא שבת קד.).

להלן נראה ביאור העניין, הן בדרך הפשט והן בדרך הפנימיות, ובעיקר לעובדא ולמעשה.

ביאור פשט - רש"י ורמב"ן

לשון רש"י: "בראשית - אין המקרא הזה אומר אלא דרשוני", כלומר הפסוק הזה אין לו ביאור בדרך הפשט [ובהמשך נדחק לפרשו בדרך הפשט] אלא בהכרח צריכים אנו לפירוש על פי פירוש, ועל זה מביא דרשת חז"ל "בראשית - בשביל התורה שנקראת ראשית, ובשביל ישראל שנקראו ראשית", כלומר, שתיבה זו מרמזת על התכלית של בריאת העולם, והפירוש 'בראשית' הוא 'בשביל ראשית' שהם התורה וישראל. והרמב"ן מוסיף על כך עוד מדברי חז"ל, שמרמז על עוד כמה עניינים הנקראים 'ראשית'.

ובהמשך מבאר הרמב"ן, ש'בראשית' מרמז על כח ה'היולי' דהיינו כח מופשט, שממנו נבראו ארבעת היסודות אש רוח מים עפר, ומהם מורכבים כל הדברים שבעולם. ובפנימיות הוא מרמז על ספירת ה'הכמה' שעליה נאמר 'ה' בהכמה יסד ארץ'. ובעז"ה נחפש להבין השייכות בין פירוש רש"י ש'בראשית' מרמז על תכלית בריאת העולם, לבין דברי הרמב"ן ש'בראשית' הוא הכח היסודי והגבוה ביותר, שממנו השתלשלו כל שאר הדברים.

הרחבת העניין – אור החיים וקדושת לוי

ב'אור החיים' הקדוש מבאר בהרחבה, שבמאמר הראשון שנקרא 'בראשית' נבראו כל הדברים שבעולם, אלא שנבראו רק 'בכח'. ואחר כך – על ידי כל אחד מהמאמרות המפורשים [ויאמר אלקים יהי אור' ויאמר אלקים יהי רקיע' וכן השאר] נבראו כל הפרטים 'בפועל'.

והגדרת העניין מבואר בדבריו הקדושים של 'קדושת לוי', שבתחילה היה בריאה 'יש מאין' – והוא המאמר הראשון 'בראשית'. ואחר כך נבראו כל הדברים 'יש מיש' – והוא שאר המאמרים. וכל זה עולה בקנה אחד עם דברי הרמב"ן ש'בראשית' הוא כח ה'היולי', שרק הוא נברא 'יש מאין', וממנו נבראו כל שאר היסודות, שהם כבר בריאה של 'יש מיש'.

אמנם יש להבין עניין זה בעצמו: מדוע היה כך, שבתחילה נברא הכל באופן סתום ונעלם, שהוא כח ה'היולי', ורק אחר כך נבראו שאר הפרטים בפועל ובאופן גלוי וניכר, בדרך של 'יש מיש', ומדוע לא נבראו כולם 'יש מאין', באופן שמיד מה'אין' המוחלט נעשו 'יש' מוחלט - גמור וניכר לעין'?

לעובדא ולמעשה – ליקוטי מוהר"ן

בדברי 'קדושת לוי' שם מבואר שהם שני דרכים בעבודת ה'; א. עבודה של 'יש מאין' - דהיינו ביטול מוחלט אל האין סוף שהוא שורש העולם, והתעלמות מוחלטת מהעולם כאילו אינו קיים כלל. [ועבודה זו שייך בזמנים של 'גדלות המוחין' גדול מאד, שאז העולם אינו תופס מציאות כלל, או להיפך בזמנים של 'קטנות המוחין' חזק מאד שאין לאדם כח כלל להתמודד עם העולם ואז הוא מתבטל לגמרי להשם יתברך. ב. עבודה של 'יש מיש' - שהיא העבודה הפשוטה והתמידית, שאנו עובדים את השם יתברך עם העולם, דהיינו לקחת את מה ש'יש' בעולם, ולעשות עם זה מצוות ועבודת ה' [בפנימיות: העבודה של 'יש מיש' מרמז על כל הספירות מ'בינה' ולמטה, שאז יש מציאות של העולם, ועושים מזה עבודת ה'. והעבודה של יש מיש' הוא ספירת ה'הכמה' (או ה'כתר'), שהוא ביטול אל ה'אין'].

ועניין זה מבואר בהרחבה, בדרך ברורה ועצה נפלאה למעשה - בליקוטי מוהר"ן (ח"ב סימן יב), וכפי שנבאר: העשרה מאמרות הם עשרה מיני כבוד, דהיינו עשרה דרכים איך לגלות מגלה הנהגה אחרת של השם יתברך, שעל ידו הוא מתגלה אלינו, ועל ידו אנו יכולים לעבוד אותו ולכבדו.

ולמשל, ספירת ה'חסד' – מרמז על הנהגת ה' בדרך של חסד, דהיינו אהבה נפלאה וגדולה, והשפעת שפע בלי גבול. וכשיודעים שיש ספירה כזאת – אזי בכל מקום שרואים הנהגה של חסד ושל שפע, יודעים שכאן מתגלה השם יתברך בלבוש של ספירת ה'חסד'. ובדרך זה אנו יכולים לעבוד אותו ולכבדו – על ידי שאנו משתמשים במדת ה'אהבה' להשם יתברך, לתורה או לישראל. וכן במדת החסד וההשפעה. ועל דרך זה ספירת ה'גבורה' – שמרמז על הנהגת ה' בדרך של דין וצמצום. ואזי בכל מקום שרואים הנהגה כזאת יודעים שכאן מתגלה השם יתברך בלבוש זה. ובדרך זה אנו יכולים לעבוד אותו, על ידי עבודת היראה, והתגברות על היצר הרע. וכן בשאר הספירות [תפארת – התפעלות וכלליות הגוונים, צנח – כח הניצחון, הוד – הזון, וההודאה, יסוד – התענוג וההתקשרות, מלכות – אמונה, ואין כאן מקום להאריך ועוד חזון למועד אי"ה].

אבל יש מקומות ומצבים כאלו, שאי אפשר כלל לגלות בהם מציאות ה', ואי אפשר לעבוד אותו שם ולכבדו. כגון: 'מקומות' - במקומות המטונפים ובבתי עבודה זרה, וכן ב'זמנים' שאדם מרגיש רחוק כל כך שאין שייך לו כלל לכבד את השם יתברך, או 'מצבים' של קושיות וספיקות וכדומה. ועל מקומות [וזמנים ומצבים] אלו נאמר 'וכבודי לא אחר לא אתן' – שמחמת גודל הטומאה שיש שם, אין הקב"ה מניח לכבודו להתגלות שם, ולכאורה במצב כזה אין שום עצה ותקווה מה לעשות.

אלא שכאן מתגלה הסוד הנורא והנפלא של 'בראשית'. כי לכאורה יש לשאול – איך יש למקומות האלו קיום? הרי אין עוד מלבדו, ואם השם יתברך אינו מתגלה שם איך הם קיימים בכלל. והתשובה היא שבוודאי המקומות האלו מקבלים חיות מהשם יתברך, ורק על ידי כך יש להם קיום, אלא שהם מקבלים ממנו חיות בדרך נעלם ונסתר.

ובשביל זה יש מאמר 'בראשית' שהוא מאמר סתום, ומחמת גודל סתימתו והעלמתו – הוא יכול להחיות את המקומות הללו בלי להתגלות. וזה התשובה והעצה למי שנמצא במקומות ומצבים כאלו, שצריך לדעת באמונה שלמה ש'אין עוד מלבדו', ובוודאי השם יתברך נמצא גם כאן, אלא שאינו יכול להתגלות כאן. וממילא צריך לחזק עצמו ולא להתייאש מתוך הרגשה של ריחוק, אלא לשאול את עצמו 'איה מקום כבודו' – כלומר, ברור לי שהוא כאן, ואני רק צריך לחפש אותו.

וכשעושה כן, אזי באותו רגע הוא מקבל חיות מהמאמר הגבוה הזה, שהוא זה שנותן קיום לכל המקומות האלו, וממילא, לא רק שאינו נופל יותר ומתייאש, אלא אדרבה - מהפך את הירידה שלו לעלייה הגדולה ביותר ששייך.

ובשביל זה נברא העולם באופן כזה, שבתחילה היה 'מאמר סתום', שאז נברא 'יש מאין' הכח הנעלם והנסתר שנקרא 'היולי'. כיון שתכלית הבריאה הוא בשביל ישראל – שהם יגלו כבוד השם יתברך בעולם על ידי התורה, אבל היות ובשביל הבחירה צריך להיות גם מקומות מצבים כאלו שאי אפשר לגלות שם כבוד ה', לכן נברא הכח הזה – שעל ידו יכולים להתקרב להשם יתברך אפילו במקומות ומצבים כאלו על ידי הביטול המוחלט להשם יתברך. ורק אחר כך נבראו שאר הפרטים באופן של 'יש מיש' ובאופן ניכר ונגלה לעין, כי זה מרמז על העבודה הפשוטה בכל שאר המקומות שאפשר 'לגלות' שם את כבודו יתברך, ששם העבודה הוא בדרך של 'יש מיש' – דהיינו לא להתבטל, אלא אדרבה להשתמש עם העולם לכבד את השם יתברך.

והוא ממש העניין המבואר בקדושת לוי, שדרך כלל עבודת האדם הוא 'יש מיש', דהיינו לגלות כבודו יתברך על ידי הדברים שישנם בעולם, שיכולים לגלות שם ועל ידם כבוד ה'. אבל לפעמים אי אפשר לעבוד 'יש מיש', כי יש מקומות ומצבים שאי אפשר לגלות כבוד ה', ואז צריך לעבוד בדרך של 'יש מאין', כלומר, להתבטל אל המאמר הסתום, ולהמשיך חיות גבוה כזה שאינו יכול להתגלות כלל, אבל הוא החיות הגבוה ביותר שיש.

עבודת היום ||| פנינים על סדר סדר היום התפילה והמועדים

פתיחה והקדמה

הנה רבינו ז"ל גילה שרצונו חזק מאוד שנלך עם התורות, וכמובא בספר שיחות הר"ן [אות רצז] 'דבר עמנו כמה פעמים שרצונו חזק מאד שנלך עם התורות שגלה. והינו לילך תחלה איזה זמן עם תורה פלונית בערך ב' או ג' חדשים, והינו שהיה כל עבודתו והולוכו ביראת ה' על פי הנאמר באותה התורה, וכל תפלתו ושיחתו יהיה לזכות להגיע למה שנאמר באותה התורה, וכן יתנהג איזה זמן. ואחר כך ילך איזה זמן עם תורה אחרת, וכן אחר כך, עד שיגמר לילך עם כל התורות. ודבר כמה פעמים מזה. אשרי מי שיאחו בזה' וכיוצא"ז מובא בחיי מוהר"ן [אות שפח].

והנה בוודאי אין הדבר תמיד בנקל כל כך, וצריך הרבה חיפוש ויגיעה לקשר הדבר לחיי היום יום, והעיקר הוא ע"י חיפוש והבנה בעצם המאמר עפ"י דברי מוהרנ"ת, אמנם נסנה בזה לתת בכל תורה נקודות למחשבה לפי סדר היום, החל מהשכיבה וקרי"ש שעל המיטה, קימת חצות והשכמת הבוקר, עטיפת הציצית והנחת התפילין, וכמו"כ עבודות עיקריות הקבועות כלימוד התורה, קדושת הברית, אמונה, בין אדם לחבירו, וכיוצא"ז, במקומות שיש בזה מדברי מוהרנ"ת נביא בזה בקצרה מדבריו, ובמקומות שאינו מפורש ננסה לחפש דרכים מתוך המבואר בתורה, והכל בבחינת תן לחכם ויחכם עוד.

כמו כן חלק גדול מההליכה עם תורה הוא בשעת התפילה לילך עם התורה, [באופן שמלהיב לבו בתפילה יותר ולא באופן שהוא עסוק בלימוד בשעת התפילה וכמובן]. וכן ראיתי מובא בשם ר' שמואל שפירא [בגליון המעלה העליונה גליון א'] שזה עיקר הדרך לילך עם תורה, וע"כ ננסה לתת נקודות למחשבה עפ"י סדר התפילה באופן שיסייע לנו לילך עם התורה [וגם בזה כשהדבר מובא בדברי מוהרנ"ת נשתדל להביא מדבריו].

וכמובן במועדים וימים טובים הקדושים שאז כל אחד מחפש איזה הארה והתרוממות הלב בעניין המועד הבעל"ט, ועפ"י רוב בזה יש דברים מבוארים בדברי רבינו מוהרנ"ת, אבל עכ"פ נשתדל לסדר הדברים בקצרה, ולהוסיף בזה לפעמים קצת נופך.

סדר היום על-פי תורה זו

הנה הלילה הוא בחי' חושך ודין, ועל כן אז עיקר עבודתנו הוא לידע שגם החושך והדין הוא לטובה, וזה בחי' תפילת מעריב שהכל הוא הודאה על החושך והלילה, בבחי' אשר בדברו מעריב ערבים, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים, היינו בכל ההעלמות וההסתרות, וכן ברכת ואמונה כל זאת הוא בחי' אמונה שגם בעת הגלות לא עזבנו השי"ת [וכמבואר ברש"י ברכות יב ע"א שבה' אמת ויציב בשחרית הוא הודאה על החסדים המגולים, ואמת ואמונה ערבית הוא בחי' אמונה בחושך הגלות, והוא מבואר בגמ' שם שאמת ויציב הוא בחי' להגיד בבוקר חסדך ואמת ואמונה הוא בחי' ואמונתך בלילות יעו"ש].

ואח"כ קודם השינה אומרים קרי"ש שעל המיטה שהוא בחי' קבלת עול מלכות שמים לידע שד' אחד, היינו שהן כשהוא חסד והן כשהוא דין הכל הוא לטובה וכמבואר בלשון רבינו"ל [באות א].

ואח"כ צריך לקום בחצות לצעוק על נפילת המלכות, מה שנראה בגלות כאילו ח"ו יש דין [וממילא נראה גם כאילו ח"ו יש טעב ואין רואין בחוש איך שכל פרטי הבריאה הכל הוא התגלות המלכות ששרשו באוא"ס ב"ה]. ועיקר הצעקה ע"ז הוא דייקא בחצות לילה שהוא תוקף התגברות בחי' ההסתרה של הדין שהוא בחי' לילה וכו"ל, ועיקר הבכיה היא על חורבן בית המקדש כי בבית המקדש האיר בחוש הארה זו איך שהכל הוא רק אוא"ס והכל לטובה וע"כ עיקר הבכיה הוא על חורבן בית המקדש שיע"ז עיקר ההסתרה והקושי בזה, ואח"כ עוסקים בתורה עד אור הבוקר כי התורה הוא בחי' אש שהוא שורש המלכות [וכמובא בפנים אות 1] וע"כ ע"י לימוד התורה מחזירים את בחי' המלכות לשרשה שהוא בחי' אש ועי"ז יש כח לראות איך שהכל הוא רק אוא"ס והכל לטובה.

* * *

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע על-פי התורה הנלמדת

פתיחה והקדמה

הנה נודע דברי רבינו ז"ל שבכל מאמר ומאמר שגילה יכולים לילך ולעבור כל התנ"ך וכל התורה כולה, ובאמת כן אנו רואים בדברי מוהרנ"ת שמגלה פלאות בכל מאמר ומאמר על כמה וכמה פרשיות שבתורה, ונראה מדברי מוהרנ"ת שבכל תורה שעסק בה, היה הולך עמה ומבאר ג"כ פרשיות התורה שהיו בומן שעסק בזה התורה.

והנה בוודאי אין איתנו יודע עד מה, אמנם עלינו להתאמין באמונה שלימה שבוודאי כל פרשה שבתורה מתבארת עפ"י דברי רבינו באופן נפלא מאוד, ואם היינו זוכים לדעת שלימה ואמיתית בוודאי היינו רואים כל זאת בעינינו, אמנם אע"פ שלא זכינו לדעת שלימה, מ"מ בוודאי עלינו לנסות לחפש מה ששייך לנו להאיר אור פרשת השבוע באור דברי רבינו ז"ל ולא עלינו המלאכה לגמור.

ובאמת עניין זה מסייע מאוד לכל עניין ההליכה עם התורה, כי כל אדם מחפש בדרך כלל למצוא לעצמו איזה הארה של דעת מתוך פרשיות השבוע, ובפרט באור דברי רבינו ז"ל, וכאשר זה מתקשר להתורה שעוסק בה, הרי הדברים מאירים ביתר שאת ויתר עוז, וע"כ

ניסינו עכ"פ לפתוח פתח ולנסות לחפש נקודות של הארת הדעת בפרשת השבוע עפ"י דברי רבינו ז"ל, פעמים בארוכה ופעמים בקצרה, וכשיש בזה מדברי מוהרנ"ת נשתדל להביא מדבריו, ולפעמים הדברים מיוסדים על דבריו במקומות אחרים, ולפעמים אין הדבר מפורש בדברי מוהרנ"ת אבל הוא מתבאר היטב עפ"י כללות המאמר, ולפעמים יכולים לראות בזה פלאי פלאות נפלאות תמים דעים, ובוודאי דעתנו קצרה מאוד ואין איתנו יודע עד מה, מ"מ לא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין ליבטל ממנה.

פרשת בראשית

עפ"י דברי רבינו ז"ל יתבאר עניין חטא עץ הדעת, כי העיקר הוא לידע שכל מאורעותיו הם לטובתו כלשון רבינו ז"ל 'קְשָׁאָדָם יִדְעַ שְׁכָל מְאֻרְעוּתוֹ הֵם לטוֹבָתוֹ, זאת הִבְחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הִבְאָ, וזה בחי' עץ החיים, כי עיקר בחי' החיים הוא אמונה, כי מי שיש לו אמונה יש לו חיים, אבל מי שאין לו אמונה אין לו חיים [וכמבואר באריכות בשיחות הר"ן סימן לב]. אבל עץ הדעת טוב ורע, כשמו כן הוא שעל ידו יודע האדם ומכיר מציאות של טוב ומציאות של רע, דהיינו בחינת חסדים, ובחי' גבורות ודינים, אבל העיקר הוא לידע שאנכי ד' אלוקיך, היינו הן ד' שהוא רחמים, והן אלוקיך שהוא דין, הכל הוא אנכי, כי הכל רחמים וחסדים, ועל כן הוזהר על אכילת עץ הדעת, וכל תיקון העולם היה תלוי בזה.

כי כל פרטי הבריאה הכל הוא בחי' התגלות מלכותו יתברך בתמונה כזו והעיקר הוא להחזיר את המלכות לשרשה, לקשר את כל התמונות שבעולם לרצון אין סוף וכלשון רבינו"ל [באות ט] 'פי המלכות, שְׁהָא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּרִים, כִּל אוֹת נְאוֹת מְלֻכָּשׁ פֶּה רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. שְׁרִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֵיךְ, שְׁאוֹת הָאוֹת יִהְיֶה לֵה תְּמוּנָה פְּזוּ, נְאוֹת אֶחָת יִהְיֶה לֵה תְּמוּנָה אֶחָת. נִמְצָא, שְׁרִצּוֹנוֹת, הֵינּוּ תְּמוּנוֹת אוֹתִיּוֹת הֵם הַתְּגַלּוֹת מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכָל אֵלוֹ הַרְצוּנוֹת, הֵינּוּ תְּמוּנוֹת נִמְשָׁכִין מְרֻצָּן אֵין סוּף, שְׁאֵין בּוֹ תְּמוּנָה. וְכָל הַדְּבָרִים נִהְיִישׁוֹת שְׁפָעוֹלָם הֵם מְקַאוֹתֵיחַ, הֵינּוּ מְמַלְכוּת, פִּי יְשׁוֹת הִיא מְקַמַּת הַמְּלָכוּת, שְׁרִצְוָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּלְּטָה מְלָכוֹתוֹ בְּעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם מֵאֵין לֵישׁ, וְכָל הַרְצוּנוֹת, הֵינּוּ תְּמוּנוֹת וְכָל הַיְשׁוֹת, הֵינּוּ בְּחִינַת מְלָכוֹת מְקַבְּלִים חֵיטָם מְרֻצָּן אֵין סוּף, וְהוּא תִיקוֹן הָעוֹלָם ע"י שִׁמְקֶשֶׁר כִּל פְּרַטֵי הַבְּרִיאָה לֵאֵין סוּף ב"ה, אֲבָל דָּבָר זֶה נַעֲשֶׂה אֲצֵל הָאָדָם כְּפִי מַה שִׁיודַע שְׁכֵל מְאֻרְעוּתוֹ הֵם לטוֹבָתוֹ, שְׁבוּהָ הוּא כּוֹלֵל אֵת הַדִּין שְׁהוּא בְּחִי' צִמְצוּם, בְּחַסְדִים שְׁהוּא בְּחִי' אוֹא"ס שְׁשֵׁם הַכֵּל חַסֵּד, וְכְפִי מַה שְׁכוֹלֵל הָאָדָם אֵת הַמְצַבִּים שֵׁל בְּחִי' דִּין בְּשִׁרְשָׁם ע"י שִׁיודַע שְׁהוּא לטוֹבָה, כִּךְ זוֹכֵה לְכַלּוֹל אֵת כֵּל פְּרַטֵי הַבְּרִיאָה, וְכֵל הַתְּמוּנוֹת וְהַיְשׁוֹת שִׁבְבְּרִיאָה שְׁהוּא בְּחִי' מְלָכוֹת, בְּשִׁרְשָׁה, בְּרִצּוֹן אוֹא"ס, וְעִי"ז הוּא תִיקוֹן הָעוֹלָם, וְע"כ אֵם לֹא הִיא אוֹכֵל הָאָדָם מְעִין הַדַּעַת הִיא יודַע שְׁכֵל מְאֻרְעוּתוֹ הֵם לטוֹבָתוֹ, וְעִי"ז הִיא יִכוֹל לְכַלּוֹל אֵת כֵּל פְּרַטֵי הַבְּרִיאָה בְּאוֹא"ס וְעִי"ז הִיא תִיקוֹן הַשֵּׁלֶם.

אבל בעוה"ה היה בחי' חטא עץ הדעת ועי"ז יש מציאות של נסיון בעולם לידע שגם מה שנראה רע כביכול, באמת הוא טוב, וממילא יש גם כן נסיון בכל פרטי הבריאה שהם נראים כביכול כמציאות בפני עצמה ואין רואין בחוש איך שהכל קשור ומאוחד בשרשו, ברצון אין סוף ברוך הוא, ואדרבא נתווסף קללה שהוא בזעת אפיך תאכל לחם ובעצב תלדי בנים וכו' שכל זה הוא בחי' התגברות הצער והייסורים שהם בחי' התגברות הדין כביכול, וכל זה הוא בשביל התיקון, כי כיון שפגמנו בעניין זה של אכילת עץ הדעת טוב ורע, עכשיו התיקון הוא דייקא ע"י שיתגבר כביכול בחי' הרע והדין והייסורים, והעבודה שלנו היא לכלול את הדין ברחמים, לידע שבאמת הן ה' שְׁהוּא רַחֲמִים, הֵן שְׁמוֹ שְׁהוּא בְּחִינַת אֱלֹהִים, בְּחִינַת דִּין יִקָּם לְטוֹבָתָהּ מְקַמַּת אֶתְהָה שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מְשָׁלֵי ג): "אֵת אֲשֶׁר יִאָּהֵב ה' יוֹכִיחַ", וְעִי"ז נִתְקַן אֵת שׁוֹרֵשׁ הָעֲנִיּוֹן [כי כן הוא הסדר תמיד שכפוגמים בעניין מסיים יורדים לאותו עניין עצמו וע"י האתערותא דלתתא שמתעוררים להשתדל לתקן בזה, עי"ז זוכים לתקן העניין, וכן מבואר בליקו"מ ס' ז' שכשפוגמים באמונה ובתפילה נופלים לגלות מצרים שהוא היפך האמונה והתפילה, והיינו כנ"ל כי דייקא ע"י האתערותא דלתתא במקום רחוק יכולים לתקן יותר וכמבואר בזה בדברי מוהרנ"ת בהל' ברכת הריח ה"ד ואכמ"ל].

ועיקר התיקון תלוי בשבת בבחינת שבת אגין עלוהי [המובא בוזהר תרומה קלח ע"א ומובא הרבה בדברי מוהרנ"ת], כי בשבת מאיר אור האמונה לידע שכל פרטי הבריאה כולם מקושרים לשרשם לאוא"ס, וממילא גם הדין והייסורים יכולים יותר בקל לקשר לשרשם לידע שבאמת הכל הוא חסדים ורחמים, ועל כן ע"י שבת הוא עיקר תיקון חטא עץ הדעת וכו"ל.

ואור השבת הוא בחי' אור הצדיק [כמובא בדברי מוהרנ"ת הל' שבת ה"ה ועוד] וע"כ גם בבחי' שבת יש את סדר ג' התיקונים המבוארים במאמר הזה, כי עצם קדושת השבת מבטלת מהאדם את העצבות והתאוות, כי שבת הוא יום של שמחה בכל העולמות, וכן מתבטל כל בחי' הנוגה שהוא שורש כל התאוות כידוע, ואח"כ יש את בחי' הצדקה לצדיק שזה בחי' מה שמוציאים הוצאות על סעודות שבת שיעי"ז ניצולים מדברים בטלים וגאוה, וע"כ אין להרבות בדברים בטלים בשבת [כמובא בשו"ע או"ח ריש סי' שז] כי שבת הוא בחי' תיקון פגם דברים בטלים, וכן שבת הוא בחי' ביטול הגאוה, כי הוא בחי' מלכות דלית לה מגרמה כלום שהוא בחי' ביטול ועוהוה, וכן יש בחי' יודיו דברים שזהו בחי' התשובה שעוסקים בערב שבת כמובא בספח"ק [ייעו"ב במשנ"ב סי' רנ] שעי"ז מאיר לאדם דרך לפי שורש נשמתו, איך לעבוד את השי"ת בכל ימות השבוע, [יסוד הדברים מבואר ביקרא דשבתא יעו"ש], נמצא ששבת הוא בחי' תיקון חטא עץ הדעת ושם מאיר האור של לידע שכל מאורעותיו הם לטובתו וכן לידע שכל פרטי הבריאה הכל נמשך מאוא"ס ב"ה.

ליקוטי מוהר"ן – זה מדבר אלי! זה לא סלוגן זה דרך זויים!!

לב של בשר / ההורים מאומן

(מאמר זה נכתב כנראה ע"י 'מתחיל' שזכה להגיע לאומן לראש-השנה, לא נגענו...)

ראש השנה הוא חג של משפחה אמרו לי החברים, הרימו גבה...

אין לאדם נורמטיבי מה לחפש שם... דיברו על שאכטות וחומרים... על פחזים וריקים שמוצאים להם שם מנוחה לצד תלושים ו'גזורים' - כך במקור... בקיצור חוויה להזויים... ושלא תעזו!

אבל כשאמרו לי ידידים קרובים שבאמת איכפת להם ממני שזו חוויה שאסור לפספס לפחות פעם בחיים, יצאתי... הימרת... העזת...

גם לי מותר פעם בחיים לצאת מהשבלונה...

מה אומר לכם ידידי הופתעתי--

לבכות כמו תינוק זה בטח לא חדש לכם... אבל לשוב בתשובה בבכי משתנק של ילד שרק רוצה חיוך של אבא - את זה לא הכרתי.

שמחתי באמת זה גם משהו מוכר... אבל שמחה שגורמת לך לקפץ, לפרוש כנפיים ולרקוד מכל הלב לכבוד המלך - זה היה חדש לי - - לגמרי...

פשוט לעצור,

לחשב מסלול מחדש אבל גם לקבל כח לנסוע אותו,

לקבל אומץ,

להאמין שאפשר לשנות, להתחיל,

לגלות את התקוות הישנות, את השאיפות הכמוסות שמזמן שכחת שהן שם,

אוחח זה מטלטל, פשוט אין מילים!

אתם יכולים להסתלבט כמה שאתם רוצים על הריקודים הסטלניים של הח'ברה בכיכר פושקינה, תהיו בטוחים שזה מעצבן את הברסלבים יותר מכם, אבל תודו שאין דמות ביהדות שמצליחה לדבר בכל כך הרבה שפות למגוון כל כך רחב של אנשים ממעשני חשיש מחללי שבת ועד קנאי בית שמש ומונור--

רבי נחמן הוא תופעה שמזמן חרגה מגבולות הגיזרה השבלוניים, מזמן פירקה מוסכמות--

הוא מחבר את הפאזל העולמי מחדש בדרך לתיקון עולם במלכות ש-די בצורה מעוררת השתאות--

הוא גורם לך להאמין בטוב שלך, לרצות לחפש אותו מחדש --

הוא גורם לך לרצות להיות טוב ולהאמין שאתה ראוי לו ומסוגל להגיע אליו--

בראש השנה,

ביום בו רציית להמליך את אלוקים על תפוח בדבש לצד אשתי והילדים...

פתאום מצאתי את עצמי ממליך אותו בעיניים דומעות כשליבי גואה בתחושות לא מוכרות, כשמסביבי מקפצים בחן אמיתי היפי מתולתל שלוב ידיים עם חסיד עוטה שיראין בעל זקן לבן והדור--

תודו אין דברים כאלו

או כמה שאתאר לא אצליח לבטא את רחשי הלב את המיית הנשמה שמי בכלל זכר אותה עד היום

בערב החג כשאני צולה את הבשר והותך את הסלט לכבוד החג ופתאום הנשמה פורצת בבכי של געגוע למשהו טמיר ונעלם שהולך וכובש את העולם הביתי שזהו נתפסתי--

רבי נחמן נגע בי--

תגידו שזה מסוכן ממכר אבל לא תסלחו לעצמכם אם לא נתסו את זה--

אוףףף שוב מתמלאות העיניים בדמעות סוררות -- מאיפה הם באו מי הכיר אתכן בכלל...

הפכתי להיות סבאל'ה חביב שמתרגש מיהודים שבוערים לאבא כשאני כולה בעשור השלישי לחיי...

יו איזו יהדות בראת אלוקים איך חשבת שנכיר אותך לבד אה לא חשבת--

אני חשבתו שאפשר...

חשבתו שראש השנה הוא קצת תפוח בדבש וראש (של כבש כמובן...)

אבל באומן מצאתי טעם אחר..

גיליתי את השפה של הלב...

הכרתי מחדש את עוצמתה של הנשמה שלי... התרגשתי לגלות את מעיין הנעורים, התשוקה והתקווה מחדש--

תודה לך חבר (שאמרת לי לבוא)

תודה לך רבי נחמן

אשוב לבקר

מבטיח

והסירותי את לב האבן מברשכם

ונתתי לכם לב בשר--

זכרונות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חבורת המקורבים ב"ב	יום שני בערב	0548487317
בני ברק	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בית פרטי בשעה: 10:00 ובכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל!'	תפילות \ שיעורים \ מלווה מלכה ועוד	רח' מסילת יוסף 34 (מאחורי 'בר כל')	

קו 'המקורבים' - זוזיכי הישיבות בני התורה

המקורבים לאורו של רביה'ק בווהר"ן מברסלב זיע"א

077-31-40-331

שלוחה: 1	הודעות ועדכונים.
שלוחה: 2	לשמיעת הגליון הנפלא 'הקבוצ'.
שלוחה: 3	לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים.
שלוחה: 4	1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשאת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחת 'הליכה עם תורה' - 'חבורת תמימי דרך'. 4 - למענה ויעוץ.
שלוחה: 5	סיפורי התקרבות וראיונות.
שלוחה: 6	1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זלברמן : 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שו"ת ברסלב. 415 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א"ש. 7 - הזוה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזוה"ק.
שלוחה: 7	1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חברות ברחבי הארץ. 2 - להשאת הודעה לביקוש שיעור או חברותא.
שלוחה: 8	1 - קוי תוכן נוספים (מרכזיות: ברסלב \ פנימיות התורה \ האמונה). 2 - שירי ברסלב. 34 - שירים כלליים. 5 - שירי 'ידרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון.
שלוחה: 9	1 - שידור חי.
שלוחה: 0	0 - הודעות קבועות ונחוצות.

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM * * *

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביטחם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 או דרך הקישור: (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכרו למצות! * * *

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, נלציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות). גם טכניות). בהצלחה!!

אמר רבינו הקדוש: "רצייתי שהענין שלי יתפשט בלכחות האנשים המתמידים בעבודתם כאנשי ליטא!!"

(שייח' שרפי קודש' ז"ב, סימן ז"ר)